

har det sørgelige Budskab at bringe sine Bølgere, at en stor Deel af Befolkningen har maattet give Afkald paa en væsentlig Deel af sine politiske Rettigheder, og at man næste Gang maa gjøre Regnskab for Nødvendigheden af at paalægge betydelige Byrder. Det er derfor ikke saa underligt, at man kan høre saadanne Udtryk af Bitterhed, som at man nok maa være med til at bære Byrderne i fuldt Maal med Andre, ja, endog i Overmaal, men Lighed i Rettigheder maa man ikke have. Det er et Særkjende ved dette Lovforslag, at det netop for den væsentligste Deel rammer den samme Deel af Befolkningen, som nylig er bleven bestaaen for en betydelig Deel af sine Rettigheder. Vel seer jeg, at det kommer frem under Billighedens og Ligelighedens Navn; det er et smukt Banner, men jeg troer, at dette Flag er falskt, thi naar man seer nøiere til, bliver Forslaget efter min Opfattelse ikke alene meget ubilligt, men endog meget uretfærdigt. Jeg vil spørge, hvad man vilde sige, hvis man fremkom med et Lovforslag, hvori det forlangtes, at Tiendeafgiften, som nu hviler paa en vis Bedrift, herefter skulde fordeles paa alle Bedrifter. Hvis man nu udvidede denne Afgift til de Bedrifter, der hidtil have været forstaaede for den, saasom Skibsfart, Haandværk, Handel, Fabrikdrift o. s. v., ja, jeg vil gaae endnu videre og sige, at hvis man f. Ex. i Kjøbstæderne vilde forlange $\frac{1}{10}$ af Veieafgiften, som Veierne betale til deres Bærter, saa vilde man finde dette meget ubilligt, meget uretfærdigt, men hvad Andet skeer ved dette Lovforslag, end at man søger at udvide den Afgift, som hidtil ene og alene har hvilet paa Kjøbstæderne, til Landet og til Alle paa Landet? For at begrunde den Billighed, som den høitærede Minister herved har troet at bringe tilveie, fremdrager han Høsterloven og Næringsloven. Ja, Næringsloven skal være givet til Fordeel for Landboerne paa Kjøbstædernes Bekostning, men jeg har den modsatte Mening, og idetmindste veed jeg, at denne Lov ikke blev fremkaldt fra Landboernes Side, men tværtimod fra Byernes. Der skulde altsaa komme Lighed tilstede i dette Forhold, naar man væltede den Byrde, som nu hviler paa Byerne alene, over paa Landet, uden i

tilsvarende Retning at gjøre nogle af de Byrder, som nu alene hvile paa Landet, lige for Alle! — Jeg skal ikke gaae ind paa Lovens Enkeltheder, idet jeg formener, at dens Princip er saa forkasteligt, at vi neppe kunne komme til at behandle Enkelthederne. Hvis Følleshinget ikke i sin nuværende Sammensætning skulde være stærkt nok til at tilbagevise et saadant Lovudkast, eller til at give det saadanne Forandringer, at den største Deel af Thingets Medlemmer kunde gaae ind derpaa, vilde dette være en Brand, som kastedes ud paa Landet, og som sandelig ikke vilde mangle Næring; jeg tør ikke sige, hvad der vilde kunne komme ud deraf. Jeg skal stemme for Lovens Overgang til anden Behandling, idet jeg haaber, at den i et Udvalg kan blive omændret saaledes, at den ikke bliver sig selv lig, men en Lov, der maatte kunne afløse andre nu bestaaende Skattelove.

Sjor: Jeg vil begynde med i Gæt og Alt at slutte mig til, hvad der nu blev udtalt af min ærede Ven for Viborg Amts Edie Balskreds (Albertsen), og jeg skal kun tilføie noget Yderligere angaaende min Mening om denne Sag. Naar Lovarbejder ellers blive forelagte det ærede Thing, pleie de fleste Talere i Almindelighed at begynde med at udtale deres Tak til den paagjældende Minister; men hvis noget Eignende skulde finde Sted her, vilde jeg meget ønske, at der vilde komme et „U“ foran, thi det er aldeles vist, at intet af de mangfoldige Lovudkast, som ere os forelagte i denne Session, i den Grad har overrasket mig som dette. Jeg kan begribe, at det kan være vanskeligt for den høitærede Finantsminister at staffe de fornødne Midler tilveie til at dække Udgifterne med; men efterat han har forelagt en Indkomstskattelov, maa jeg tilstaae, at det ikke lidet har overrasket mig at see nærværende Lovudkast; thi jeg troede, at han ved at forelægge Indkomstskatteloven maatte have indseet, at allerede dette vilde vække en saadan Alvor hos Befolkningen, hvad Beskatningsvæsenet angaaer, at han maatte betænke sig overordentlig meget paa at indbringe et Udkast som det foreliggende. Ligesom den ærede foregaaende Taler seer jeg nok af Motiverne, at det Væsentligste, hvorpaa den høitærede Finantsminister begrunder